

Βαρίδι για την οικονομία το φορολογικό σύστημα

Η Ελλάδα 81n, μεταξύ 140, στην παγκόσμια κατάταξη ανταγωνιστικότητας – 136n ως προς τη φορολογία, 128n στη σπατάλη του Δημοσίου

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΜΑΝΙΦΑΒΑ

Ηταν στραβό το κλίμα, το 'φαγε και ο γάιδaros. Το στραβό κλίμα εν προκειμένω είναι οι χρόνιες παθολογίες της ελληνικής δημόσιας διοίκησης, από τη γραφειοκρατία μέχρι την καθυστέρηση στην απονομή δικαιουσύνων, και ο γάιδaros η δυσμενής οικονομική συγκυρία. Τα δομικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας σε συνδυασμό με την ύφεση δεν επιτρέπουν να αξιοποιηθούν τα θετικά στοιχεία, όπως για παράδειγμα το υψηλό μορφωτικό επίπεδο εργατικό δυναμικό.

Έτσι, λοιπόν, για δεύτερη συνεχή χρονιά η Ελλάδα παραμένει στην 81n θέση μεταξύ 140 χωρών στην παγκόσμια κατάταξη ανταγωνιστικότητας που καταρτίζει το World Economic Forum (WEF), στη χειρότερη θέση από όλες τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακόμη και από αυτές που έχουν ει-

σέλθει τα τελευταία χρόνια στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια. Στην πραγματικότητα, παρατηρείται μια μικρή επιδείνωση της θέσης της Ελλάδας, καθώς πέρυσι κατέταξε επίσης 81n, αλλά μεταξύ 144 χωρών.

4 με άριστα το 7

Σε μία κλίμακα από το 1 έως το 7, όπου το 7 είναι το άριστα, η Ελλάδα πέρασε μεν τη βάση στη συνολική βαθμολογία, συγκεντρώνοντας τέσσερις βαθμούς, αλλά αυτό κάθε άλλο μπορεί να θεωρηθεί ικανοποιητικό. Στις τρεις μεγάλες κατηγορίες κριτηρίων, που με τη σειρά τους περιλαμβάνουν 12 επιμέρους πωλώνες και χρησιμοποιούνται από το WEF για την αξιολόγηση της ανταγωνιστικότητας, η Ελλάδα έλαβε την ακόλουθη βαθμολογία: 4,5 βαθμούς στην κατηγορία «Βασικές απαιτήσεις», 4,1 βαθμούς στην κατηγορία «Ενισχυτές απόδοσης» και 3,5 στην κατηγορία

«Καινοτομία». Η δυσμενής δημοσιονομική κατάσταση της χώρας είναι αναμενόμενο να προκαλεί απώλεια ανταγωνιστικότητας και κάθε άλλο παρά έκπληξη προκαλεί το γεγονός ότι η Ελλάδα κατατάσσεται στην 139n θέση ως προς το κριτήριο «Χρέος γενικής κυβέρνησης» και στην 134n θέση ως προς την «Πρόσβαση στη δανειοδότηση».

Ωστόσο, ύστερα από πέντε χρόνια εφαρμογής μνημονίων, τα οποία περιλάμβαναν και διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, η Ελλάδα

εμφανίζεται να υστερεί σημαντικά σε αυτούς ακριβώς τους τομείς. Λαμβάνει εξαιρετικά χαμηλή βαθμολογία (μόλις 2,2 βαθμούς) και κατατάσσεται στην 128n θέση ως προς τη σπατάλη των δημοσίων δαπανών, το κανονιστικό πλαίσιο εξακολουθεί να θέτει εμπόδια στο επιχειρείν (2,4 βαθμούς, στην 131n θέση), το δικαστικό σύστημα παραμένει αναποτελεσματικό ως προς την επίλυση διαφορών (2,6 βαθμούς, στην 132n θέση), η φορολογία κάθε άλλο παρά αποτελεί κίνητρο για επενδύσεις (2,5 βαθμούς και 136n θέση). Πλέον ανασταλτικοί παράγοντες στην Ελλάδα για το επιχειρείν θεωρούνται η δυσκολία πρόσβασης στη χρηματοδότηση, η γραφειοκρατία, η πολιτική αστάθεια, το πολύπλοκο φορολογικό σύστημα και οι υψηλοί φορολογικοί συντελεστές.

Από την άλλη, η Ελλάδα λαμβάνει πολύ καλή βαθμολογία σε ό,τι αφορά το ποσοστό

των πολιτών που έχουν φοιτήσει στην τριτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση (κατατάσσεται στην 1n και 15n θέση αντίστοιχως), ως προς τη διαθεσιμότητα μηχανικών και επιστημόνων (5,3 βαθμούς στην 6n θέση), ως προς τη διαθεσιμότητα των τελευταίων τεχνολογιών (5 βαθμούς στην 56n θέση).

Το φαινόμενο «brain drain»

Όλα τα αρνητικά, ωστόσο, φαίνεται ότι ακυρώνονται τα θετικά. Το φαινόμενο του «brain drain» αποτυπώνεται, άλλωστε, και στην έκθεση του WEF. Ως προς το κριτήριο «Κανόνες της χώρας να διατηρεί τα ταλέντα» η Ελλάδα κατατάσσεται στην 111n θέση με σκορ μόλις 2,8 βαθμούς, ενώ ως προς το κριτήριο «Κανόνες της χώρας να προσελκύει ταλέντα» συγκεντρώνει μόλις 2,2 βαθμούς και κατατάσσεται στην 131n θέση.

Εμεινε στα χαρτιά η απλούστευση αδειοδοτήσεων

Ανεργός σε μεγάλο βαθμό παραμένει ο νόμος-πλαίσιο 4262/2014 για την απλούστευση της αδειοδότησης μεταποιητικών δραστηριοτήτων, ενάμιση χρόνο μετά την ψήφισή του από τη Βουλή. Την ώρα που η ελληνική οικονομία έχει ανάγκη περισσότερο ίσως από κάθε άλλη φορά την υλοποίηση επενδύσεων στη δευτερογενή παραγωγή, οι διαδικασίες αδειοδότησης εξακολουθούν να είναι χρονοβόρες και δαπανηρές, καθώς οι κυβερνήσεις έως τώρα και οι αρμόδιοι υπουργοί από αμέλεια σε κάποιες περιπτώσεις και σκοπιμότητα σε άλλες δεν προχώρησαν στην έκδοση της απαιτούμενης δευτερογενούς νομοθεσίας.

Διά της νέας υφυπουργού Βιομηχανίας, Θεοδώρας Τζάκρη, ανακοινώθηκε, πάντως, χθες ότι στο αμέσως προσεχές διάστημα θα

Το αμέσως προσεχές διάστημα θα εκδοθούν οι απαιτούμενες υπουργικές αποφάσεις για τους κλάδους του τουρισμού, της εστίασης, των ορυκτών και της βιομηχανίας τροφίμων.

εκδοθούν οι απαιτούμενες υπουργικές αποφάσεις για την απλούστευση της αδειοδότησης στους κλάδους του τουρισμού, της εστίασης, των ορυκτών και της βιομηχανίας τροφίμων, ενώ στις αρχές του 2016 θα ακολουθήσουν οι αντίστοιχες υπουργικές αποφάσεις για τέσσερις ακόμη κλάδους. Παράλληλα, βρίσκεται σε εξέλιξη η διαμόρφωση της απαιτούμενης νομοθεσίας για την αδειοδότηση της παραγωγής μηχανολογικού εξοπλισμού, αλλά και για τον κλάδο των πετρελαιοειδών.

Με την έκδοση των αποφάσεων αυτών –την οποία βεβαίως μένει να δούμε και στην πράξη– πρόκειται στην ουσία για την πρώτη κίνηση υλοποίησης του νόμου 4262/2014 μετά τον Νοέμβριο του 2014. Τότε είχαν εκδοθεί δύο κοινές υπουργικές αποφάσεις –και από τότε ουδέν– οι οποίες προέβλεπαν: α) Την κατάργηση της απαίτησης για λήψη άδειας λειτουργίας σε 103 οικονομικούς τομείς και συνολικά 897 δραστηριότητες-επαγγέλματα και β) την κατάργηση της

υποχρέωσης λήψης πιστοποιητικού ενεργητικής πυροπροστασίας σε 454 κατηγορίες οικονομικών τομέων και συνολικά 1.039 δραστηριότητες-επαγγέλματα.

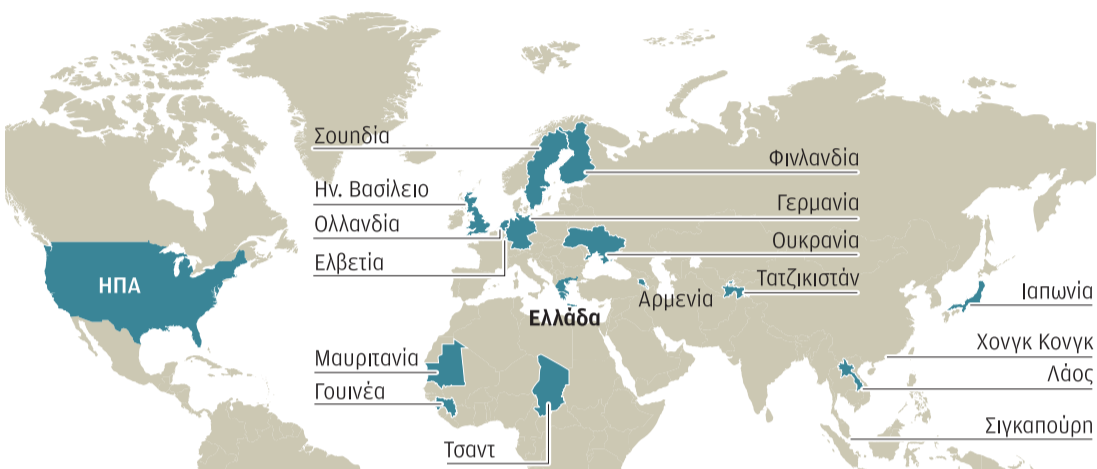
Υπενημιχίζεται πως για την εφαρμογή του εν λόγω νόμου απαιτείται η έκδοση περίπου 22 υπουργικών αποφάσεων και προεδρικών διαταγμάτων. Ο νομοθέτης είχε προβλέψει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα έκδοσης της δευτερογενούς νομοθεσίας με καταληκτική προθεσμία τη 10n Ιανουαρίου 2015 (ο νόμος είχε δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 10 Μαΐου 2014). Επιπλέον, το άρθρο 34 του ίδιου νόμου προβλέπει ότι μετά τις 10 Ιανουαρίου 2015 αρκεί μόνο η υπογραφή του υπουργού Ανάπτυξης για την έκδοση της δευτερογενούς νομοθεσίας, διάταξη με την οποία ο νομοθέτης ήθελε να προλάβει την εμπλοκή που ήταν βέβαιο ότι θα δημιουργούσε η συναρμοδιότητα πολλών υπουργείων. Μετά τις εκλογές της 25ης Ιανουαρίου 2015 η αρμοδιότητα της μοναδικής υπογραφής πέρασε στον υπουργό Παραγωγικών Αναπτυξιακών Υποθέσεων, μετά την υπαγωγή σε αυτόν της αρμοδιότητας της βιομηχανίας. Το πρόβλημα είναι ότι ο πρώην γενικός γραμματέας Βιομηχανίας κ. Γ. Τόλιος (επί υπουργίας Π. Λαφαζάνη) είχε προαναγγείλει την επαναφορά των εκ των προτέρων ελέγχων, κάτι που θα αποτελούσε ριζική αλλαγή του θεσμικού πλαισίου.

Χθες η κ. Τζάκρη έδωσε διαβεβαιώσεις ότι, αν και θα γίνουν τροποποιήσεις στον νόμο, αυτές δεν θα αλλάζουν την αρχική του φιλοσοφία, αλλά αποσκοπούν στο να διορθωθούν κάποιες αρρυθμίες. Έως τον Νοέμβριο, εξάλλου, θα προσληφθεί εκ νέου η Παγκόσμια Τράπεζα προκειμένου να συνδράμει την ελληνική κυβέρνηση στη διαμόρφωση της δευτερογενούς νομοθεσίας.

Βάσει των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει η ελληνική κυβέρνηση στο πλαίσιο της νέας συμφωνίας με τους δανειστές, έως τον Φεβρουάριο του 2016 θα πρέπει να έχει καταρτίσει και να εγκρίνει οδικό χάρτη για την απλοποίηση της αδειοδότησης επενδύσεων, ενώ έως τον Ιούλιο του 2016 θα πρέπει να έχει ολοκληρώσει τη θέσπιση της δευτερογενούς νομοθεσίας και όποιων άλλων σχετικών μέτρων.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΑΝΙΦΑΒΑ

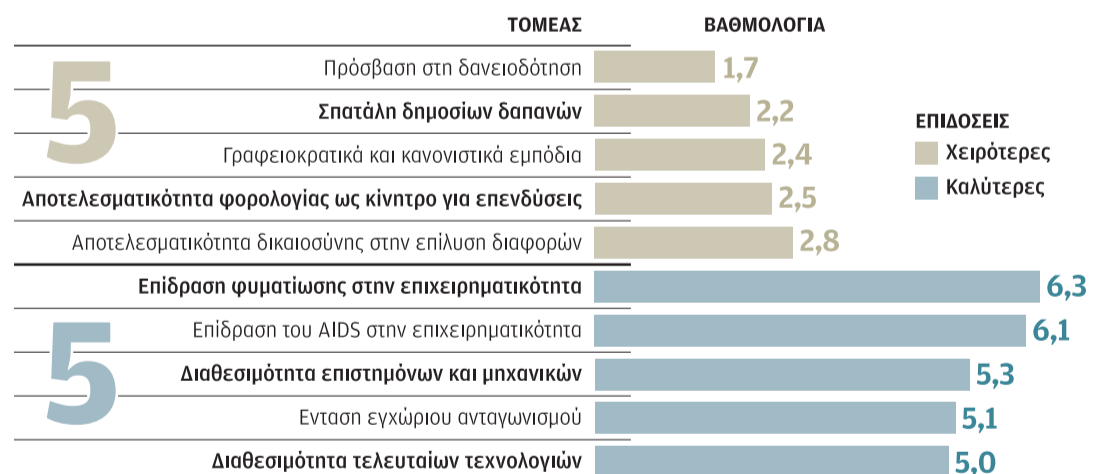
Η θέση της Ελλάδας στην παγκόσμια κατάταξη ανταγωνιστικότητας

*Στην έκθεση του 2014 εξετάζονταν 144 οικονομίες έναντι 140 στη φετινή.

ΧΩΡΑ	2015	2014
Ελβετία	1n	1n
Σιγκαπούρη	2n	2n
ΗΠΑ	3n	3n
Γερμανία	4n	5n
Ολλανδία	5n	8n
Ιαπωνία	6n	6n
Χονγκ Κονγκ	7n	7n
Φινλανδία	8n	4n
Σουηδία	9n	10n
Ην. Βασιλεία	10n	9n
.....		
Ουκρανία	79n	76n
Τατζικιστάν	80n	91n
ΕΛΛΑΔΑ	81n	81n
Αρμενία	82n	85n
Λάος	83n	93n
.....		
Μαυριτανία	138n	141n
Τσάι	139n	143n
Γουινέα	140n	144n

Οι τομείς με τις πέντε χειρότερες και τις πέντε καλύτερες επιδόσεις της Ελλάδας

*Η βαθμολογική κλίμακα είναι από 1 έως 7 με άριστα το 7

PHFI: World Economic Forum, Παγκόσμια Έκθεση Ανταγωνιστικότητας 2015

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Το Δημόσιο οφείλει 5,6 δισ. σε επιχειρήσεις του αναπτυξιακού νόμου

Της ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΤΖΩΡΤΖΗ

Μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη χωρίς χρήματα; Η απάντηση είναι προφανώς αρνητική και σαφή επιβεβαίωση αυτής της διαπίστωσης αποτελεί ο τεράστιος όγκος των οφειλών, συνολικού ύψους 5,6 δισ. ευρώ, που αθροίζουν τις υποχρεώσεις του Δημοσίου σε επενδυτές από τους δύο προηγούμενους αναπτυξιακούς νόμους. Οι εκκρεμότητες αναφέρονται σε 6.300 επενδυτικά σχέδια, που χρονολογούνται τόσο από τον νόμο 3299 του 2004 όσο και τον νόμο 3908 του 2011.

Εκτός από τις κακοδαιμονίες της διοίκησης, που ανέδειξαν φαινομένα διασπάθισης του δημοσίου χρήματος, το πρόβλημα σήμερα είναι κάτι παραπάνω από οξύ, αφού κόντρα στις δηλώσεις της νέας υφυπουργού Βιομηχανίας, Θεοδώρας Τζάκρη, για την ενεργοποίηση των κινήτρων του νέου

αναπτυξιακού νόμου ορθώνεται η ωμή πραγματικότητα. Το Δημόσιο στερείται κάθε είδους ρευστότητας. Αυτός είναι και ο λόγος που έπειτα από ένα πρώτο ξεκαθάρισμα των επενδυτικών σχεδίων που λιμνάζουν αναμένοντας την καταβολή της κρατικής επιδότησης, για την οποία το κράτος έχει δεσμευθεί, το υπουργείο Οικονομικών αναζητά τρόπους για την ένταξη κάποιων από αυτά τα επενδυτικά σχέδια στο ΕΣΠΑ. Με δεδομένο ότι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων καρκινοβατεί, το υπουργείο καλείται να λύσει τη δύσκολη άσκηση του να καλύψει με άδεια ταμεία την υποχρέωση που έχει αναλάβει απέναντι σε επενδυτές, οι οποίοι με τη σειρά τους χρησιμοποίησαν την υποσχρηστική της επιδότησης προκειμένου να πάρουν δάνειο από την τράπεζα και, ως εκ τούτου, κρεώθηκαν με δάνεια, κάποια από τα οποία δεν εξυπηρετούνται.

Συνολικά, οι εκκρεμότητες αναφέρονται σε 6.300 επενδυτικά σχέδια από τους δύο προηγούμενους νόμους.

Οι εκκρεμότητες, που χρονολογούνται από την περασμένη δεκαετία, έχουν οδηγήσει ήδη 2.200 επενδυτικά σχέδια, από τα 6.300, σε απόλυτη απαξία. Αν και κανείς δεν μπορεί να βεβαιώσει τους λόγους για τους οποίους 2.200 επενδυτικά σχέδια χαρακτηρίζονται πλέον «μη ενεργά», το ποσό που οφείλει το κράτος μειώνεται από το αρχικό ύψος των 5,6 δισ. ευρώ στα 3,2 δισ. ευρώ. Θα πρέπει μάλιστα να σημειωθεί ότι οι οφειλές αυτές αναφέρονται στη συμμετοχή του Δημοσίου, αφού οι συνολικές επενδύσεις, μαζί με την ιδιωτική

συμμετοχή, ανέρχονται σε 9 - 10 δισ. ευρώ περίπου. Η διαδικασία αξιολόγησης των προτάσεων σε συνδυασμό με τον χαμένο χρόνο που μετρά αντίστροφα στην προσπάθεια επανεκκίνησης της οικονομίας, ενδέχεται να οδηγήσει σε περαιτέρω απαξία άλλες περίπου 1.200 επενδύσεις, συνολικής αξίας 700 εκατ. ευρώ. Παρά το γεγονός ότι κανείς δεν μπορεί να υπερθεματίσει την περαιτέρω απαξία των δυνάμει επενδύσεων για τη χώρα, το υπουργείο Οικονομικών «φιλοδοξεί» μέσα από αυτήν τη διαδικασία να μειώσει περαιτέρω τον λογαριασμό στα 2,5 δισ. ευρώ περίπου. Αν το κακό ωστόσο σταματήσει εκεί, θα μπορούσε ίσως κάποιος να πει ότι η οικονομία πληρώνει το κόστος μιας ανέξοδης πολιτικής, αλλά τα πράγματα δείχνουν πιο δύσκολα, αφού ακόμη και αυτά τα χρήματα δεν υπάρχουν.

Η προσπάθεια πλέον θα επικεντρωθεί στην ένταξη κάποιων από αυτά τα επενδυτικά σχέδια στο νέο ΕΣΠΑ, προκειμένου να καλυφθεί η οφειλή του Δημοσίου μέσα από κοινοτικά χρήματα. Το εγχείρημα ωστόσο είναι εξαιρετικά δύσκολο, αφού εκτός από 400 εκατ. ευρώ που εξασφαλίτηκαν από το παλιό ΕΣΠΑ, η ένταξη αυτών των επενδύσεων στο νέο ΕΣΠΑ κάθε άλλο παρά συμβαδίζουν με τα χαρακτηριστικά αυτών των επενδύσεων, που έγιναν σε άλλες εποχές και με άλλους όρους, ικανοποιώντας διαφορετικές ανάγκες. Έτσι, εξετάζονται ο συμπληρωματικός φορολογικός υποχρεώσεων, η κορήνιση φοροαπαλλαγών ή ακόμη και η δημιουργία χρηματοδοτικών εργαλείων, τα οποία αναμένεται να περιγραφούν στον νέο αναπτυξιακό νόμο.

Ευχολογία και υποσχέσεις στη βιομηχανία

Της ΧΡΥΣΑΕΣ ΛΙΑΓΓΟΥ

Για ένα φιλόδοξο σχέδιο εθνικής βιομηχανικής πολιτικής που θα συνδιαμορφωθεί με τους παραγωγικούς φορείς της χώρας και θα στηρίξει την επανεκκίνηση της οικονομίας έκανε λόγο, χθες, η υφυπουργός Βιομηχανίας, Θεοδώρα Τζάκρη. Οι δηλώσεις έγιναν αμέσως μετά την πρώτη συνάντηση της υφυπουργού με τον ΣΕΒ, η οποία συνέπεσε χρονικά με το οριστικό κλείσιμο ενός ακόμη εργοστασίου στον Βόλο, όπου απασχολούνται 170 εργαζόμενοι, και συγκεκριμένα τη μονάδα χαρτοποιίας της εταιρείας ΒΙΣ, εξέλιξη ενδεικτική των αντοχών της εγχώριας βιομηχανίας. Ο λόγος που επικαλέστηκε η διοίκηση της εταιρείας είναι ότι το αγοραζόμενο χαρτί είναι φθηνότερο από αυτό που παράγεται στο εργοστάσιο. Ουσιαστικά δηλαδή το πρόβλημα που αντιμετωπίζει το σύνολο της εγχώριας βιομηχανίας και ακούει στο όνομα ανταγωνιστικότητα. Το πρόβλημα το γνωρίζει πολύ καλά ο ΣΕΒ και ο πρόεδρος του Συνδέσμου, Θεόδωρος Φέσσας, όπως και ο κ. Μιχάλης Στασινόπουλος, που είναι επικεφαλής της ομάδας εργασίας του ΣΕΒ για τη Βιομηχανία και συνόδεψε χθες τον κ. Φέσσα στη συνάντηση με την υφυπουργό.

Οι εκπρόσωποι του ΣΕΒ ζήτησαν από την υφυπουργό την άμεση προώθηση όλων των θεμάτων που συνδέονται με

την ανταγωνιστικότητα των βιομηχανικών επιχειρήσεων, κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου. Ένα από τα πρώτα θέματα στο οποίο θα πρέπει να δώσει προτεραιότητα το νέο όργανο που θα συσταθεί για τη βιομηχανική πολιτική, σύμφωνα με τον ΣΕΒ, θα πρέπει να είναι η καταγραφή των ζητημάτων που αφορούν την ανταγωνιστικότητα της βιομηχανίας. Ζήτησε επίσης από την υφυπουργό να δημιουργηθούν κλαδικές πολιτικές που εμπίπτουν στη χρηματοδότηση του ΕΣΠΑ. Αυτοί είναι: ενέργεια, αγροδιατροφή, περιβάλλον, εφοδιαστική αλυσίδα, τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών, υγεία και φαρμακευτική βιομηχανία, δημοσιονομικά και πολιτιστικές βιομηχανίες, υλικά - κατασκευές.

Όπως η ίδια είπε σε συνάντηση που είχε αμέσως μετά με τους δημοσιογράφους, ο ΣΕΒ της μετέφερε ότι από πέρυσι τον Μάρτιο η οικονομία βρίσκεται σε στασιμότητα και ότι χρειάζεστε επενδύσεις 105 δισ. ευρώ στην επταετία, όταν το πακέτο Γιούνκερ δεν υπερβαίνει τα 35 δισ. ευρώ, για να διατηρήσουμε το σημερινό επίπεδο ευημερίας.

Η κ. Τζάκρη έδωσε χθες το περίγραμμα του μοντέλου βιομηχανικής πολιτικής που θα ακολουθήσει σε συνεργασία με τους παραγωγικούς φορείς και τα συναρμόδια υπουργεία. Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Η κ. Τζάκρη έδωσε χθες το περίγραμμα του μοντέλου βιομηχανικής πολιτικής που θα ακολουθήσει σε συνεργασία με τους παραγωγικούς φορείς και τα συναρμόδια υπουργεία.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.

Κριτήριο για την ενίσχυση επενδύσεων, όπως είπε, θα είναι ο εξαγωγικός προσανατολισμός, η ποιότητα των προϊόντων, η σύνδεση με τις ερευνητικές και καινοτομικές και η δημιουργία σταθερών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας. Δεν έκρυψε ότι έχει και προσωπικές φιλοδοξίες για την αναβίωση παραδοσιακών κλάδων, όπως κλωστοϋφαντουργία και ναυπηγοεπισκευές, η οποία θα επιχειρηθεί με την εφαρμογή πιλοτικών δράσεων, ενώ τάχθηκε υπέρ της «δευτερης ευκαιρίας» για επιχειρήσεις που έκλεισαν και θα μπορούσαν να επαναλειτούργησουν.